

IV wyprawa „Wędrowniczka” – Muzeum Budownictwa Ludowego Park Etnograficzny w Sanoku

Dnia 07 maja 2011 r. odbyła się czwarta wyprawa „Wędrowniczka”. Mimo niesprzyjających warunków atmosferycznych o godz. 7.07 ze stacji PKP w Jedliczu siedmioro uczestników, wraz z opiekunami, udało się pociągiem do Sanoka, aby zwiedzić tam Muzeum Budownictwa Ludowego.

Podróż pociągiem była największą atrakcją dla niektórych uczestników wyprawy.

Park Etnograficzny Muzeum Budownictwa Ludowego w Sanoku został założony przez Aleksandra Rybickiego w 1956 r. i jest on największym polskim skansenem i jednym z największych muzeów na wolnym powietrzu w Europie. Muzeum prezentuje kulturę polsko-ukraińskiego pogranicza. Charakter zgromadzonych zbiorów i sposób ich prezentacji na tle karpackiej przyrody sprawia, że to niezwykle miejsce często nazywane jest magicznym.

Uczestnicy wyprawy mieli możliwość zwiedzić sektory ekspozycyjne poszczególnych grup etnograficznych – Pogórzan, Dolinian, Łemków i Bojków. W niższej partii skansenu zlokalizowane jest budownictwo pogórzańskie i doliniarskie, natomiast w wyższej – łemkowskie i bojkowskie.

Pogórzanie to ludność polska, typowo rolnicza, zamieszkująca całe Podkarpacie. Dolinianie to grupa mieszana polsko-ruska zajmująca obszary wokół Sanoka i Leska. Łemkowie i Bojkowie to odmienne grupy – potomkowie osadników rusko-wołowskich. Łemkowie zamieszkiwali Beskid Niski, natomiast Bojkowie teren Bieszczadów i Pogórza Bieszczadzkiego.

Na terenie muzeum zgromadzonych jest ponad 100 obiektów budownictwa drewnianego z okresu od XVII do XX wieku – głównie budynki mieszkalne, mieszkalno-gospodarcze, a także obiekty sakralne. Na szczególną uwagę zasługują:

Bojkowie: cerkiew z Grąziowej (1731 r.), zagroda jednobudynkowa ze Skorodnego (1861 r.)

Łemkowie: kurna chałupa z Komańczy (1885 r.), cerkiew z Ropek (1801 r.)

Pogórzanie : plebania z Ropy (2 połowa XIX wieku), szkoła wiejska z Wydrnej (połowa XIX wieku), zagroda garncarska z Rzepiennika Strzyżewskiego (1866 r.)

Dolinianie: chałupy z Dąbrówki (1681 r.) i Nadolan (1866 r.).

Mimo opadów deszczu i zimna uczestnikom wyprawy dopisywały humory, a wyprawę uznali za udaną.

Uczestnicy wyprawy

Wyprawa w obiektywie

Niektórzy po raz pierwszy podróżowali tym środkiem transportu

Wejście do skansenu

Przy kuźni z połowy XIX wieku

Wnętrze kuźni z Ropy

W chałupie ze Skorodnego

W drodze do młyna

Przy młynie z ok. 1860 r.

Ustęp (WC) z Samokłęk z 1941 r.

Wnętrze izby w chałupie z Komańczy (1885 r.)

Widok na chałupy i cerkiew z 1801 r.

W izbie chałupy z Królika Polskiego (koniec XIX w.)

W greckokatolickiej cerkwi z Ropok
(1801 r.)

Dzwon z łemkowskiej nieistniejącej cerkwi w Balnicy

Kapliczka św. Mikołaja z końca XIX w.

Przy kapliczce z Lisznej (1867 r.)

Panorama sektora naftowego

Remiza strażacka z 1934 r.

Wiatrak z 1926 roku

Pasieka z XIX wieku

Przy szkole z Wydrnej

Lekcja w szkole z 1880 r.

Matematyka z użyciem XIX-wiecznego liczydła

Pomocna dyscyplinka w ręku nauczyciela

Mieszkanie nauczyciela

Stodoła z XIX wieku

Pod „sobotą” kościoła z 1667 r.

Ołtarz w kościele rzymskokatolickim z 1667 r.

Przy plebanii z Ropy z 1865 r.

Mieszkanie księdza

Kancelaria na plebanii

Stajnia z Libuszy z końca XIX wieku

Towarzyszka zwiedzania- Baśka

W drodze powrotnej na stacji PKP